

Casa Arderiu

PATRIMONI CIUTADÀ Un dels edificis que forma part del subconscient dels manresans. És aquesta reeixida obra de l'arquitecte Josep Fimat Serramàlera dels anys vint, que resol amb una cantonada arrodonida l'encaix de la Muralla de Sant Domènec amb el carrer de Jaume I en un estil noucentista clàssic, amb clares influències de l'arquitectura residencial francesa.

Foto: Francesc Rubí.

Es tracta d'un edifici d'habitatges entre mitgeres que fa cantonada i presenta façana als dos carrers. Està format per planta baixa i quatre pisos. La cantonada és el seu cos principal, dividit en dues parts diferenciades en alçada. La primera té una tribuna arrodonida a nivell del primer i el segon pis que configura unes àmplies galeries formades per arcs. La segona part està formada pel gir de la cantonada en el tercer pis i per una glorieta amb una cúpula semiesfèrica de pissarra en el quart pis. A partir d'aquest cos, s'articulen dues ales laterals amb obertures ordenades en eixos verticals. Totes les obertures són balcons amb portes cobertes amb arcs rebaixats i amb baranes de ferro. També hi destaca una vistosa cornisa de pedra suportada per mòdols per sobre del tercer pis, mentre que el quart està sota la coberta i les seves obertures són finestres més petites incloses en mansardes, una clara influència de l'arquitectura residencial urbana francesa.

El catàleg de Manresa protegeix l'edifici de manera parcial, és a dir, la volumetria i l'aspecte exterior i interior de l'edifici, els espais comuns com el vestíbul i la caixa d'escala. També es protegeix per la importància històrica i artística, perquè és una edifici de caràcter monumental que esdevé una fita visual de la zona. A més, estilísticament utilitza un divers repertori d'elements decoratius entre el neoclassicisme i el noucentisme.

PER SABER-NE MÉS:

- BALAÑA, Francesc; FONT, Joaquim; TUSELL, Narcís; LACUESTA, Raquel; GIL-VERNET, Àngels, "Catàleg i Pla especial de Protecció del Patrimoni Històricarquitectònic i Ambiental de Manresa", Ajuntament de Manresa, 1984 (aprovat el 1985).